

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 4 вересня 2009 року • № 129 (2228) • Ціна вільна

З АНДОРРЦЯМИ НАС РОЗСУДИТЬ СІПАЙЛО

УКРАЇНА — АНДОРРА
5 вересня. 17.00. Київ. Стадіон «Динамо» ім. В. Лобановського

Суддівський комітет ФІФА визначив арбітрів, котрі обслуговуватимуть відбірковий поєдинок ЧС-2010 Україна — Андорра, який відбудеться завтра в Києві на стадіоні «Динамо» ім. Валерія Лобановського.

Обслуговуватиме матч латвійська бригада суддів, яку очолить Андрейс Сіпайло. Допомагатимуть йому Арніс Лемкінс і В'ячеславс Коганс, четвертий арбітр — Вадим Директоренко. Суддівським спостерігачем призначено Володимира Антонова з Молдови, а функції делегата ФІФА виконуватиме Вольф Йоль (Люксембург).

Збірна України свого часу вже перетиналась із Сіпайлом — у 2006 році він працював на товариській зустрічі «синьо-жовтих» з командою Азербайджана. Гра, що проходила в Баку, завершилась з рахунком 0:0.

Вітаємо!

ГРИГОРІЮ СУРКІСУ — 60!

Рівно 60 років тому в Одесі в сім'ї військового лікаря Михайла Давидовича Суркіса та працівника торгівлі Римми Яківни народився майбутній український бізнесмен, політичний і громадський діяч, власник найтитулованішого футбольного клубу України «Динамо» (Київ), президент ФФУ та ініціатор проведення в Україні Чемпіонату Європи з футболу в 2012 році Григорій Суркіс.

Ставлення і причетність до футболу

Григорій Михайлович Суркіс у футболі особа далеко не остання, а у вітчизняному, то й взагалі найперша. Хоча й причетна до футболу не більше за інших функціонерів, які на професійному рівні у футбол не грали. Чим же взято таку вершину, — Григорія Михайловича вважають першою людиною у футболі, хай навіть українського масштабу? Напевно, своїм ставленням до гри мільйонів. У різні часи всі його прихильники й опоненти завжди відзначали — Григорій Михайлович дуже любить футбол.

Вперше небайдужість і навіть закоханість у футбол проявилася в тому, що на початку 90-х Суркіс-старший підняв на ноги фактично зубожілий після розвалу СРСР клуб «Динамо» (Київ). Молоде покоління, напевно, й не пам'ятає, що у пострадянський період від славетного клубу, який не один десяток років гримів по всій Європі гучними перемогами, залишилися лише запущена база і борги.

Це з приходом братів Суркісів «Динамо» з потужними традиціями мати в своїх лавах українців, ба навіть киян, вперше зазнає такого ноу-хау, як поява легіонерів з далекого зарубіжжя. Разом з тим, фінансово клуб стане міцним, бренд «Динамо» буде розкручений як один з найпотужніших не лише у футбольній країні, а й у Європі, а до Києва знову повернуться гучні перемоги.

І, звичайно ж, палка любов Григорія Суркіса до футболу проявилася у той момент, коли не в останню чергу, а, справедливіше буде сказати, винятково завдяки його ініціативі було досягнуто величезної мрії — здобути право провести в Україні найпрестижніший турнір Старого світу з футболу — Чемпіонат Європи.

Сьогодні президент ФФУ, член виконкому УЄФА, керівник і колега у футбольному світі, люблячий чоловік, батько, дідусь, брат і друг у позафутбольному житті святкує ювілей — 60 років. Хоча за його зовнішнім виглядом в таке важко повірити. Може, паспортисти щось наплутали?

Без Ющенка, але з Платіні

Очікується, що з нагоди ювілею президента ФФУ відбудеться доволі солідне святкування, яке пройде 5 вересня в манежі на базі в Кончі-Заспі відразу після матчу Україна — Андорра. Як співається у відомій пісні: «Первым делом самолеты, ну а девушки потом».

Так, на святкуванні будуть присутні понад сімсот осіб, в тому числі екс-президенти Леонід Кравчук і Леонід Кучма, Юлія Тимошенко, Віктор Янукович і половина Верховної Ради. А ось Президента України Віктора Ющенка на цьому святі не очікується.

Планується, що, за винятком Сергія Тарути, на святі будуть присутні усі найбагатші люди України — Ринат Ахметов, Віктор Пінчук, Ігор Коломойський, Геннадій Боголюбов, Костянтин Жеваго, Володимир Бойко, Віталій Гайдук.

Запрошені також і керманичі Києва — Черновецький, Голубченко, Кільчицька, Довгий та інші, а також і європейські гості, зокрема нинішній і колишній президенти УЄФА — Мішель Платіні з Леннартом Йохансоном.

Футбольні знаменитості серед запрошених теж є — Олег Блохін, Олексій Михайличенко, Валерій Газзаєв, Юрій Сьомін, Анатолій Дем'яненко, Йожеф Сабо, Леонід Буряк, Олександр Заваров, Ігор Бєланов, Юрій Калитвинцев, Сергій Ребров, Володимир Мунтян, Андрій Гусин, Олег Лужний та інші. Отримав запрошення і один діючий гравець — Андрій Шевченко. Звичайно, на святі також буде багато президентів і функціонерів українських клубів.

Колектив «УФ» щиро вітає ювіляра й зичить йому нових звершень на ниві українського футболу.

Офіційно

ЗАПОРІЗЬКИЙ «МЕТАЛУРГ» ОЧОЛИВ ХОДУС

Виконуючим обов'язки головного тренера запорізького «Металурга» призначено ***Володимира ХОДУСА.*** Олег Лутков, який обіймав цю посаду з листопада 2008 року, очолив групу тренерів по роботі з воротарями, інформує прес-служба ФК «Металург».

Головним тренером Ходус працював у командах: «Ворскла» Полтава (1991), «Турбач» Машна Дольна, Польща (1992 — 1993), «Аль-Ахед» Бейрут, Ліван (1995 — 1998), «Аль-Нахда» Оман (2000 — 2001), «АРОБА» Сур, Оман (2003 — 2004), «Олком» Мелітополь (2005). У «Металурзі» Володимир Ходус працює з 2008 року.

Актуально

З «КРИМТЕПЛИЦІ» ЗНІМУТЬ ТРИ ОЧКИ?

Схоже, учасник змагань у першій лізі, молодіжненська «Кримтеплиця», може втратити три залікові пункти. Як стало відомо, в матчі сьомого туру «Волинь» — «Кримтеплиця» тренерський штаб гостей провів заміну гравця Олексія Бабира (1990 р.н.) на гравця Тимура Новотрясова (1989 р.н.) чим було порушено пункт 20.21 Регламенту змагань про обов'язкову участь у матчі гравця 1990 р.н. або молодшого. Прикрості для «тепличників» додає той факт, що заміна відбулася аж на 90+3-й хвилині (!), тобто на хід матчу фактично не вплинула. Сама ж зустріч завершувалася на той момент нічиєю 0:0.

Згідно регламенту, є усі підстави для зарахування ФК «Кримтеплиця» технічної поразки. Услід за поданням протесту на результат матчу луцьким клубом, закликав адміністрацію ПФЛ це зробити й наставник «Волині» Віталій Кварцяний. За словами Віталія Володимировича, суперник захопився замінами та забув про Регламент, яким користуються усі клуби ПФЛ, і провів заміну, котру не мав права робити. Кварцяний вважає, що ПФЛ реально оцінить ситуацію й зарахує «Кримтеплиці» технічну поразку. Мовляв, якби це стосувалося «Волині», то лучанам давно вже б зарахували поразку.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

У номер!

ЗНЯТТЯ ОЧОК З «ТЕПЛИЧНИКІВ» — НЕ ФАКТ?

Учора на момент верстки газети ще не було відоме рішення Дисциплінарного комітету ПФЛ, та, як пояснили у Професіональній футбольній лізі, ще не факт, що «тепличники» отримають технічну поразку. Виявляється, до пункту Регламенту змагань про обов'язкову участь у матчі гравця 1990 р.н. або молодшого існують певні поправки, за якими можуть робитися винятки в певних ситуаціях, і відповідні документи уже передав Комітет професіонального футболу ФФУ. Наставник «Волині» Віталій Кварцяний ще до засідання ДК ПФЛ зробив заяву, що у випадку, якщо буде прийняте інше рішення, окрім технічної поразки «Кримтеплиці», луцький клуб звернеться з відповідною скаргою до Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Відлуння

МОТИВАЦІЯ ВІД ШЕВЧЕНКА

Ні несподіваний виграш «Іллічівця» в Кривому Розі, ні розгром «Оболоні» у Львові, ні незвично висока післястартова позиція «Таврії», ні чергова поразка запорізького «Металурга» — ніщо не спроможне стати врівень з основною подією шостого туру, що відбулася на знаковому для вітчизняного футболу динамівському стадіоні в Києві. До національного чемпіонату повернувся Шевченко.

Хтось готовий сприйняти його як футбольного Месію. Хтось — як ікону, потім'янити у з часом. А хтось вже й пальці приготував для зневажливого й осудливого свисту.

Я не можу знати, наскільки вдалим виявиться це давно очікуване, але все одно сенсаційне повернення. Скажу більше: не знаю і не волію знати. Принаймні зараз.

Я просто хочу разом з усіма, кому насправді дорогий український футбол, насолоджуватися фактом присутності в нашому чемпіонаті воістину Великого Майстра. Все інше, бажане і заповітне, можливе, якщо всім нам стачить елементарного такту. А спортивної мотивації Шевченкові не бракує й на домашній арені. Бо воістину зірковий стрілець, ставши одним з найрезультативніших у футбольному літописі Італії, досі не має бодай символічного титулу стрілецького сотника в своєму рідному клубі. Десять років тому він подався за кордон, маючи в активі шістдесят вдучних ударів у чемпіонаті країни і дев'яносто чотири — в офіційних матчах за «Динамо» загалом. Отже, понеділковий гол у ворота донецького «Металурга» став для найпопулярнішого вітчизняного футболіста водночас шістдесят першим і дев'яносто п'ятим у головних динамівських реєстрах.

Відтак у Шевченка з'явився новий персональний орієнтир, адже стрілецький актив Реброва, який так і завершив ігрову кар'єру недосяжним у нашому футболі, становить 113 і 163 голи відповідно.

Наскільки це важливо для самого Шевченка, стверджувати не беруся. Та призабутий стрілецький нотатник з його динамівськими показниками я таки вийняв з глибокої шухляди. Про всяк випадок...

Валерій ВАЛЕРКО.

Відверто

Олександр ЯРОСЛАВСЬКИЙ:

МАРКЕВИЧ У «МЕТАЛІСТІ» НАЗАВЖДИ

Нинішній сезон розпочався не дуже вдало для харків'ян. Втім, головний натхненник розвитку клубу — президент Олександр Ярославський не втрачає оптимізму.

— Ваші особисті враження від гри «Металіста» цього сезону і, зокрема, від гри в останньому матчі?

— Останній матч був в Запоріжжі. Що ж до матчу зі «Штурмом», то я людина, яка не звикла сумувати. Що означає сумний настрій? Настрій нормальний — звичайний, робочий. Так, хотілося б, щоб «Металіст» виграв. Але він не виграв і поставив перед нами ті завдання, які ми повинні вирішити для того, щоб він вигравав надалі.

— Що ви сказали гравцям і тренерам відразу після матчу?

— Відразу після матчу я поїхав додому, тому що треба було лягати спати — рано вставати, займатися справами. Я, як правило, підходжу тільки після того, як ми виграємо. А Маркевичу я подзвонив через півтори години й сказав: "Так, погано, що програли, але це не привід опускати руки. Навпаки, це привід, щоб переглянути стратегію, тактику команди, знайти помилки, виправити їх. Це ж цікаво — знаходити і виправляти помилки. Зробити так, щоб команда заграла успішно».

— Коли спостерігали за грою, склалася своя особиста думка, чому команда зіграла саме з таким рахунком, а не краще?

— Ні. Напевно, не скажу нічого нового, крім того, що команда практично на 60—70 відсотків нова. Практично сім нових гравців. Тому поки це — хороший матеріал для роботи. І я вважаю, що ми повинні з великим оптимізмом підійти до «будівництва» нового «Металіста». Матеріал для цього є, Мирон Богданович — тренер для «Металіста» і тренер «Металіста».

— Тобто тренера не збирається міняти?

— Ні, ні, і ще раз ні. Цей тренер назавжди. Навіть думок не виникало ніяких. Чому? Тому що він — душа команди. Маркевич — душа команди, він сюди влився. Він як спеціально для «Металіста» створений.

— Тобто не передбачається ніяких змін у тренерському складі?

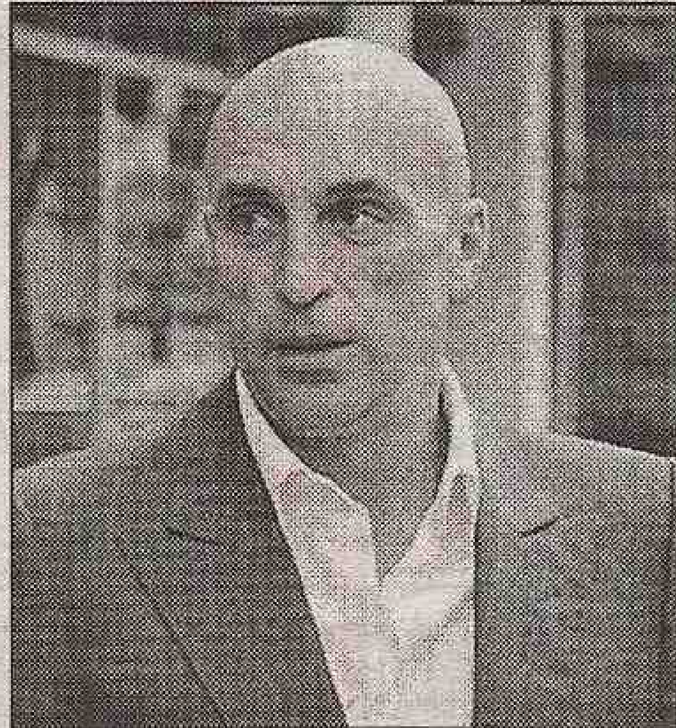
— Я вам скажу так. Зараз я читаю якісь слізні, сопливі виступи окремих громадян з приводу тренера й з приводу «Металіста»: як все сумно, як все погано. Я вважаю, що в нас все дуже добре. Навіть з будь-якого програшу ми повинні витягувати позитив. Жодна команда в світі не виграє всіх матчів. Я хотів би поставити запитання цим песимістам, де був «Металіст» чотири роки тому? І нагадати, як вони раділи, коли клуб грав у першій лізі. Хай вони подивляться: за понад чотири роки ми завоювали три бронзи, відправили кількох європейських тренерів відпочивати на пенсії. Чому про це ніхто не говорить?

— Ви вважаєте це програшем чи, скоріше, якимось розвитком?

— Програш — є програш. Не можна сказати, що програш — це виграш. Я так не скажу. Це програш. Але це не катастрофа. Це не трагедія і не біда. Це стимул до того, щоб знайти ці помилки й виправити їх. Я ж говорю, що не може весь час команда тільки вигравати.

— Якісь санкції до гравців будуть?

— Санкції до гравців застосовує тільки головний тренер, це його справа. Я можу тільки на його прохання з його подачі застосувати. Але жодних санкцій я, як президент, до гравців не застосовую. Я можу їх до головного тренера застосувати. Але я хочу заспокоїти всіх любителів гострих відчуттів з приводу Мирона Богдановича. Богданович піде з «Металіста» разом зі мною. А я в найближчі 50 років з «Металіста» не збираюся йти. Тому хай всі заспокояться — всі телеглядачі, телекоментатори й не дають мені жодних рекомендацій з приводу того, що я повинен робити, з ким і коли я повинен говорити. Хай своїм дружинам дають рекомендації і радять.

— Ви тільки-но сказали, що, в принципі, цей матч — хороший привід зробити якісь висновки щодо команди, тактики й таке інше. Перші висновки вже зроблені? Можливо, хочете ще кого-небудь придбати з гравців або, можливо, хочете, навпаки, з кимсь розпрощатися?

— Я сподіваюся, що зміни в команді вже настали, може, ще невидимі на полі, але 100 відсотків — вони настали. Купувати до зимової перерви, я думаю, часу немає, а для «Металіста» — і сенсу немає. Чому? Тому що немає сенсу ганятися за кількістю гравців. Ми знаємо масу прикладів, коли кількість не завжди визначає якість. Треба розібратися з тими, хто є: наставити їх, навчити їх грати в той футбол, який пропагують «Металіст» і його головний тренер, і отримувати задоволення від гри «Металіста» з цим складом. Склад, я вважаю, бойовий.

— Ви якраз заговорили про стадіон, про дитячу школу. Наближається грудень, кінець листопада, коли нарешті повинно все вирішитися щодо Євро-2012. Ви говорили, що уболівальники в нас теж мужні, але все-таки, ви не боїтеся за Харків? Не боїтеся, що Євро-2012 не буде?

— Я — людина послідовна і приземлена. Адже, коли я говорив у минулому про «Металіст» і Євро-2012 — що все в нас буде, я нікого не обдурив. Харків з резервного міста, яке взагалі ніхто серйозно не розглядав, як кандидата на участь в Євро, сьогодні став основним і еталонним з восьми міст Польщі й України. Харків визнаний найкращим містом за якістю підготовки до Євро-2012 з усіх восьми приймаючих міст двох країн. Отже, якщо його не буде в Харкові — його не буде взагалі. Я упевнений, що він буде в Харкові.

— Тобто у вас немає сумнівів?

— У мене немає сумнівів. У мене ніколи немає сумнівів з приводу того, що я говорю. Якщо я в чомусь сумніваюся, то просто не буду цього говорити. Я думаю, що сумніви були в усіх, напевно, окрім мене, з приводу стадіону.

— Стадіон відкриється 5 грудня?

— Так. Ви ж бачите його ступінь готовності, йдуть вже косметичні роботи, тобто всі основні роботи практично завершені.

— Буде урочиста церемонія відкриття?

— Так. У нас буде своє відкриття. Не як «Донбас-Арени», в нас буде своє відкриття, відкриття стадіону «Металіст». І ми всіх охочих запрошуємо взяти участь в цьому доброму святі.

Понеділок, 7 вересня
«Мегаспорт»
21.30. «Відверто про футбол»

Вівторок, 8 вересня
«Мегаспорт»
17.55, 20.20. ЧС-2010. Кваліфікація. Швейцарія — Греція, Швеція — Угорщина

Середа, 9 вересня
«Україна»
19.55.ЧС-2010. Кваліфікація. Білорусь — Україна
«Мегаспорт»
17.55. «Відверто про футбол»
21.40. ЧС-2010. Кваліфікація. Угорщина — Португалія

Четвер, 10 вересня
УТ-1
19.00. Чемпіонат Європи. Жінки. Фінал
«Мегаспорт»
17.55, 20.20. ЧС-2010. Кваліфікація. Угорщина — Португалія, Боснія і Герцеговина — Туреччина

П'ятниця, 11 вересня
«Мегаспорт»
17.55. ЧС-2010. Кваліфікація. Боснія і Герцеговина — Туреччина

Субота, 12 вересня
ТЕТ
19.00. Кубок України. «Металіст» — «Динамо»
«Мегаспорт»
13.55. Футбольний огляд «Goalissimo»

Неділя, 13 вересня
ICTV
12.00. «Інший футбол»
«Україна»
22.20. «Футбольний уїк-енд»
УТ-1
21.30. «Наш футбол»
23.30. «100 % «Динамо»

Таврія

Саша ДЖУРИЧИЧ:

МИ ПЕРЕМОГЛИ ЗАСЛУЖЕНО

Матч проти «Ворскли» для захисника «Таврії» Саші Джуричича, безумовно, мав особливий підтекст: у полтавській команді хорват провів три непогані сезони, після чого, несподівано опинившись, по суті, непотрібним тренерському штабу Миколи Павлова, прийняв запрошення з Симферополя.

— Не хочу нікого ображати. «Ворскла» — моя перша українська команда, три роки кар'єри в Полтаві, вважаю, були для мене вельми успішними. Але потім виникли, скажімо так, розбіжності з керівництвом клубу, мене не ставили в основний склад, і я вирішив, що краще змінити обстановку. Щасливий, що опинився в «Таврії» — команда в Симферополі бойова, перед нею стоять серйозні завдання, і головне — мені тут довіряють.

— Важко було грати проти «Ворскли» в 32-градусну спеку?

— Не те слово! У полтавців — досвідчена команда, вона добре тримає м'яч, тому довелося багато рухатися по полю. До кінця матчу сил зовсім не залишилося.

— Чекали, що після важких поєдинків проти «Динамо» й «Бенфіки» підопічні Миколи Павлова витримають високий темп?

— Якщо чесно, ні. Суперник, звичайно ж, був втомлений, але дуже мотивований. У мене багато друзів у «Ворсклі», ми розмовляли з ними після матчу. Керівництво полтавського клубу пообіцяло хлопцям підвищені преміальні. Крім того, ще й Павлов «накрутив» команду: адже він колись працював в Симферополі, тому «Таврія» для нього — принциповий суперник. Але все одно ми виглядали краще і перемогли, вважаю, заслужено.

— Нереалізований Олександром Ковпаком за рахунку 1:0 пенальті, як здалося, дещо підкосив вашу команду.

— Думаю, забий ми другий м'яч, «Ворскла» змирилася б із поразкою і вже просто догравала б поєдинок. А так у полтавців залишалися надії врятувати гру. Звичайно ж, за мінімального рахунку ми прагнули не ризикувати, але все одно голеві моменти створювали. Суперник, втім, теж в обороні не відсиджувався. Незважаючи на спеку, футбол, вважаю, вийшов хорошим і уболівальникам сподобався.

— До речі, про уболівальників. Відчували їхню підтримку під час гри?

— Безумовно. Особливо в кінці матчу, коли сил вже майже не залишалося. Коли трибуни скандують: «Таврія», напевно, у футболістів включається резервне живлення (*сміється*). Спасибі величезне нашим фанатам за це!

— Наступна гра в «Таврії» — кубкова, проти «Іллічівця».

— Останні матчі з маріупольцями у нас виходять веселими — з великою кількістю забитих м'ячів. Уболівальникам такий видовищний футбол, можна не сумніватися, подобається. Не думаю, що в кубковому поєдинку з «Іллічівцем» ми відходитимемо від своєї атакуючої гри. При цьому докладемо максимум зусиль, щоб порадувати своїх прихильників черговою домашньою перемогою.

— Через дискваліфікацію цей матч пропустить Желько Любенович. Серйозна втрата для вашої команди?

— Звичайно, адже Любенович — один із лідерів. З ним, думаю, обіграти маріупольців було б простіше. Але нічого не поробиш, постараємося зробити це й без нашого плеймейкера. Тим паче, що в «Таврії» є досвідчені виконавці, які можуть його гідно замінити.

Борис ЛЕВІН.

Рейтинг IFFHS

ШАХТАР — НАЙКРАЩИЙ КЛУБ СНГ

Міжнародна федерація футбольної історії та статистики опублікувала черговий рейтинг найкращих клубів світу.

1. (1.) Манчестер Юнайтед (Англія) — 321,0
2. (1.) Барселона (Іспанія) — 318,0
3. (3.) Естудіантес (Аргентина) — 285,0
4. (4.) Челсі (Англія) — 282,0
5. (8.) Гамбург (Німеччина) — 268,0
6. (5.) ШАХТАР (Україна) — 260,0
7. (7.) Арсенал (Англія) — 247,0
8. (14.) Вердер (Німеччина) — 240,0
9. (6.) Ліверпуль (Англія) — 225,0
9. (10.) Крузейро (Бразилія) — 225,0
...16. (18.) Інтер (Італія) — 195,0
...22. (11.) ДИНАМО (Україна) — 192,5
...27. (31.) МЕТАЛІСТ (Україна) — 182,5
...131. (171.) МЕТАЛУРГ Д (Україна) — 105,5
...193. (207.) Ворскла (Україна) — 89,0

ШКІРЯНИЙ М'ЯЧ

БУКОВИНЦІ ЗНОВУ НА ВЕРШИНІ. ЧЕКАЄМО НА ЧЕМПІОНА Й У ЧЕРНІГОВІ

Як вже повідомляв «Український футбол», у Рівному відбувся фінал Всеукраїнських змагань з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч» старшої вікової групи 1996 р. н. Удруге поспіль переможцями популярного турніру стали юні спортсмени ЗОШ с. Зелений Гай Чернівецької області.

До обласного центру Рівненщини приїхали, окрім господарів та буковинців, ще шість команд з Волині, Вінницької, Луганської, Львівської, Сумської та Херсонської областей. У спеціальному випуску «УФ» ми детально повідомляли про зародження, шлях й успіхи кожного фіналіста турніру, тож не спинятимемося на довжелезному списку їхніх досягнень. Нагадаємо лише, що кожна з команд могла претендувати на перемогу, адже за останні роки рівень турніру, яким опікуються прославлені спортсмени, меценати й просто любителі гри мільйонів, значно зріс і розширився у власній географії.

Тисячі команд вийшли на старт у кількох вікових групах, про які ми вже розповіли, й підтвердили той незаперечний факт, що Україна була, є й надалі залишатиметься великою футбольною державою.

Адже знаменно, що цьогорічні фінали проходять під акомпанемент салютів на честь здобуття донецьким «Шахтарем» Кубка УЄФА й перемоги національної збірної команди України на чемпіонаті Європи U-19. Як сказав вашому кореспонденту один із організаторів турніру Сергій Загоруйко, серед чемпіонів Європи було п'ятеро колишніх учасників турніру «Шкіряний м'яч». До того ж, у країні розгортається підготовка до Євро-2012, де, можливо, братимуть участь й інші вихованці наших дитячих масових змагань. Звичайно, герої нашого звіту до цього числа ще не потраплять через свій малий вік, але змагання засвідчили, що на подальшу перспективу можна сподіватися.

Наразі не лише особисте бажання й вже зросла майстерність юних футболістів є запорукою майбутніх успіхів, а й ставлення дорослих людей до організації й проведення «Шкіряного м'яча». На урочистому відкритті фіналу в Рівному були присутні й привітали юних футболістів не лише спортивні функціонери — Олександр Каденко та Сергій Загоруйко з Асоціації аматорського футболу України, голова Рівненської обласної федерації футболу Володимир Поліщук, президент міського штабу «ШМ» Віталій Новак, а й мер Рівного Володимир Хомко, його заступник Галина Кульчинська, начальник відділу з питань культури та спорту Рівненської ОДА Микола Петринчук, начальник управління у справах сім'ї, молоді та спорту Сергій Шевчук. Та найбільше компліментів було висловлено на адресу Олександра Петровича Нестерука — головного мецената змагань, який забезпечив разом з іншими прекрасний прийом учасників фіналу в Рівному. Красномовною з цього приводу є навіть така маленька деталь: кожному переможцю й призеру турніру було вручено не лише медалі відповідного ґатунку, а й точну, хоча й меншу, копію головного призу фіналу. Проживання й харчування учасників спортивного свята на Рівненщині теж були на належному рівні. Тож не дивно, що більшість учасників фіналу продемонстрували самовідданість, а в деяких випадках — і красивий малюнок гри.

Закінчення на 4 стор.

НЕ ПРОГАВТЕ ВЛАСНОГО ШАНСУ!

Ось вона і настала — довгоочікувана мить фіналу для юних ентузіастів наймасовішого виду спорту. Адже з-поміж сотень команд і тисяч юних спортсменів на фінішну пряму вийшли найсильніші учасники Всеукраїнського клубу «Шкіряний м'яч».

Але нехай не сумують ті, хто залишився за бортом головного фіналу. Бо ви — не програли! Вам лише не поталанило цього разу. А в майбутньому свято неодмінно прийде і на вашу вулицю. Як воно прийшло до тих, хто впродовж кількох днів вересня у Чернігові виборюватиме чемпіонський титул у своїй віковій групі. Віримо, що ці дні стануть для вас незабутніми. Принесуть не лише захоплення від гри, а й радість спілкування з ровесниками, друзями, майстрами, які колись, як і ви нині, свій шлях у великому футболі розпочинали зі «Шкіряного м'яча».

Переможених у змаганнях не буде, бо всі учасники фінального турніру отримають комплекти футбольної форми, м'ячі, сувеніри та подарунки. І спогади, дружбу — на все життя.

Тож любіть і вболівайте за Україну, грайте у футбол, пізнавайте світ і знаходьте нових друзів. «Шкіряний м'яч» надає вам цей шанс.

У добру путь, наше футбольне майбутнє! Хай доля (й футбольна також) буде прихильною до вас.

Федір Шпиг, народний депутат України III, IV, V скликань, президент Асоціації аматорського футболу України.

Андрій Біба, заслужений майстер спорту, президент Всеукраїнського клубу "Шкіряний м'яч".

БУКОВИНЦІ ЗНОВУ НА ВЕРШИНІ. ЧЕКАЄМО НА ЧЕМПІОНА Й У ЧЕРНІГОВІ

Закінчення.
Початок на стор. 3.

Звичайно, увага була прикута до фаворитів — господарів майданчика та буковинців, котрі одразу заявили про свої честолюбні наміри. З цього приводу мало би виникнути занепокоєння в громадськості щодо можливих привілеїв чи поблажок для цих фаворитів, але, наголосимо, що рівень суддівства був на фіналі таким принциповим, що про якісь преференції будь-кому з

його учасників не могло бути й мови. Більше того, рефері суворо карали за найменші порушення, аби змалку привчити юних футболістів діяти не лише на полі, а й у повсякденному житті за правилами. Автор переконаний, що такий справедливий струмінь на змаганнях був забезпечений, у першу чергу, завдяки двом чарівним суддям — Яні Сащиній з Мукачевого та Наталії Машчур з Рівного, від яких не відставали в професійності й принциповості на полі Сергій Наскалов з Закарпаття та Олександр Дем'янюк з Рівного.

А працювати на повну потужність на полі усім цим рефері другої категорії були причини: вже першого дня Яна Сащина усунула з поля гравця команди ЗОШ № 1 м. Суми (директор ЗОШ — Наталія Євгенівна Полякова, тренер — Олександр Борисович Мурашкін), котрий підступно ударив рукою суперника. Далі події розвивалися вже не в спортивній площині, а з елементами скандалу. Керівництво цієї команди вирішило на наступну гру не виходити й залишити змагання. Забрали сухим пайком свій полуденок і виїхали, не дочекавшись кінця змагань. Чи педагогічно це з огляду на те, що діти довго готувалися й з нетерпінням чекали свята футболу? Чи потрібні й надалі в цьому турнірі мільйонів подібні сцени? В цьому нехай розбирається штаб Всеукраїнських змагань з футболу «Шкіряний м'яч» на чолі з заслуженим майстром спорту Андрієм Андрійовичем Бібою. Наше ж завдання передати й іншу атмосферу цих прекрасних змагань, попри поведінку деяких дорослих дядечок, які намагалися зіпсувати це свято. До речі, не лише з числа земляків Президента України, а й з іншого регіону, котрі викрикували з тренерської лави провокативні гасла, на кшталт, «західняки» об'єдналися, аби не дати «сходнякам» перемогти. Вважаємо, подібні речі не сумісні не лише в сфері, що зачіпає виховання підростаючого покоління, а й взагалі в нашій державі, що здобула в світі останніми роками репутацію толерантного й демократичного суспільства. Тим паче, що постраждали від сумчан і луганчани, адже через технічну поразку — 0:3, яку зарахували «втікачам», співвідношення забитих і пропущених м'ячів у футболістів Донбасу не витримало конкуренції з іншим суперником у групі, тож вони змогли відтепер претендувати лише на третє місце, а не на вихід до фіналу.

Однак повернімося до самих змагань, адже саме задля суперництва на зеленому майданчику в майстерності, спритності й влучності зібралися на Рівненщині десятки юних футболістів. Тим паче, що на полі й справді було на що подивитися. Луганськ у матчі з буковинцями чинив упертий опір, бо їм потрібна була лише перемога, адже торішні чемпіони вже набрали 6 очок, і з будь-яких обставин ставали переможцями групи. Каюся, що якоюсь миті навіть припустив у думках, що хлопці з Зеленого Гаю, можуть щось і «подарувати» донбасівцям, адже останні довго не дозволяли суперникам розгорнутися на полі й підтвердити свій клас. Але ця химерна підозра була принципово спростована буковинцями, які дорожили честю чемпіона і перемогли — 1:0.

Цікавим був також матч команд СШ-інтернату з м. Володимира-Волинського та ЗОШ №4 з м. Каховка Херсонської області. Гра останньої привернула особливу увагу автора цих рядків, бо в лавах каховчан мережива творив на полі Єгор Бойко — наймолодший учасник турніру, який за це отримав спеціальний приз газети «Український футбол». Футболісти Херсонщини, такі ж невисокі, як і Єгор, чимало клопотів завдали супернику саме завдяки своїй вертлявості й спритності, тож першими й відкрили рахунок. Та згодом атлетичніші й вищі на зріст волиняки спочатку зрівняли його, а відтак забили ще два м'ячі, довівши рахунок до 3:1 на свою користь.

Привернув увагу й Дмитро Кльоц з рівненської команди ЗОШ № 26, яку тренує Юрій Кубишкін. Наставник недаремно вкладав душу в підготовку команди-фаворита, бо ж його вихованець Дмитро Кльоц став у підсумку найкращим бомбардиром турніру (4 забиті м'ячі). А водночас — і володарем спеціального призу газети «Український футбол» за проявлені майстерність та вольові якості. Але якщо нашого наймолодшого лауреата батьки — працівники Каховського міського відділу внутрішніх справ — привітали лише після повернення сина з Рівного, то батько Дмитра радів за свою рідну кровинку на трибунах стадіону, не пропустивши жодного матчу за участю сина.

Рівненці трохи засмутили вболівальників, зігравши першого дня внічию, але надалі вирішили не розслаблятися. Уже в матчі з подолянами вони, хоча й розгубилися на перших хвилинах, усе ж зуміли переламати хід поєдинку й перемогти. Дмитро Кльоц у цій грі більше асистував двом Павлам — Куриловичу й Гришкевичу, останній з яких забив другий м'яч у ворота вінничан і на додачу заробив пенальті, після якого й було встановлено остаточний рахунок — 3:0.

Тож у фіналі зустрілися господарі поля рівненці й торішні переможці «Шкіряного м'яча» буковинці. Вінничани за третє місце боролися з командою ЗОШ № 2 м. Буська Львівської області. Галичани в цій грі намагалися одразу затиснути подолян у карному майданчику. Але хлопці з Вінниці поступово перехопили ініціативу в свої руки. Особливо відзначився тут Андрій Маляренко, котрий став автором двох забитих м'ячів. Підсумковий рахунок — 3:1 на користь вінничан і як нагорода — бронзові медалі цьогорічного розиграшу «Шкіряного м'яча» у віковій категорії 1996 р. н.

Тепер — про фінал. Більшість фахівців перед матчем схилялася на користь господарів стадіону, адже принаймні останні два місяці чимало сил і наснаги спортивної громадськості міста було кинуто на підготовку команди ЗОШ № 26 до фінального турніру. Хлопці не шкодували сил на тренуваннях, відмовляли собі в принадах шкільних канікул, аби лише не зганьбитися перед земляками під час вирішальних ігор. Не жаліли сил і часу й їхні наставники — Юрій Кубишкін та Володимир Дзюбак, останній, до слова, ще й душу вкладав в організацію турніру. Однак у футболі надто часто буває все навпаки: попри те, що буковинці лише за кілька тижнів до від'їзду до Рівного почали наполегливо відновлювати торішні кондиції, в фіналі вони сконцентрувалися й першими відкрили рахунок: уже на 9-й хвилині Євген Антонюк стає автором першого гола, але одразу й заробляє від рефері Яни Сащиної «гірчичник» — за надто бурхливі емоції після взяття воріт, які не передбачені футбольними правилами.

Рівненці кинулися відігруватись, але саме в цей час розігрався голкіпер буковинців Олександр Книжницький, який самовіддано парирував підступні удари Дмитра Кльоца й Михайла Колядича. Безстрашного голкіпера підтримали й польові гравці буковинських чемпіонів: на 14-й хвилині м'яч потрапляє до Валентина Туряка, й рахунок — подвоюється... Дмитро Кльоц рішуче кидається в чергову атаку, і... в карному майданчику йому та всім рівненцям «допомагає» захисник буковинців, який забув, що саме тут торкатися м'яча руками категорично забороняється. Тим паче, коли судить Яна Сащина... Пенальті — і рахунок скорочується.

У перерві тренер господарів Юрій Кубишкін доволі гучно розповідав вихованцям, як треба грати, щоб торішні бронзові медалі перетворити на цьогорічне «золото», отож усі на трибунах зрозуміли, що для буковинців зараз настане серйозний іспит. Так воно й сталося: зелені бутси Дмитра Кльоца почали ще швидше витинати мережива атак, заохочуючи до штурму воріт буковинців й інших футболістів команди. Зокрема, й Андрія Ревуцького, котрий гарматним ударом під поперечину зрівняв, нарешті, рахунок. Але нічия у фіналі, за регламентом, давала лише право на пробиття післяматчевих пенальті. До них і приступили.

Буковинці реалізували всі п'ять одинадцятиметрових ударів, а ось господарі — лише чотири. Здавалося, що їхній завершальний удар теж буде точним. Але постріл Павла Куриловича парирував Олександр Книжницький, за що й отримав приз найкращого воротаря фінального турніру. Буковинці з с. Зелений Гай вдруге поспіль стали чемпіонами «Шкіряного м'яча». Але й рівненцям не треба впадати у розпач, адже прогрес очевидний: після третього місця — срібні нагороди й звання другої за ліком команди України в своїй віковій групі. Тож є стимул поборотися й за чемпіонство.

Окрім вручення медалей та кубків переможцям, було на церемонії вшановано й юних майстрів в окремих амплуа та професійних «номінаціях». Про трьох лауреатів ми вже згадали, тож додамо, що приз за удари на точність отримав Артем Нечай з ЗОШ № 27 м. Вінниця, а на дальність — його колега по команді Андрій Маляренко (47 м); кращим жонглером фіналу визнано Богдана Іванченка з СШ-інтернату м. Володимира-Волинського, який впродовж двох хвилин зробив, жонглюючи, 357 ударів по м'ячу, не опускаючи його на землю. Кращим захисником визнано Олега Марковського з Зеленого Гаю, півзахисником — луганчанина Олександра Лазебника, а нападником — вінничанина Тимофія Брижчука. А ось найкращим загалом гравцем фінального турніру «Шкіряного м'яча» став воротар господарів Вадим Білоус.

Спеціальними призами були відзначені судді Яна Сащина та Сергій Наскалов, а ще — голова ОФФ Володимир Поліщук, директор Рівненської ЗОШ № 26 Володимир Дзюбак, головний спонсор Олександр Нестерук, на адресу якого лунало ще довго й чимало добрих слів. Адже Всеукраїнські фінальні змагання з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч» старшої вікової групи 1996 р. н. у Рівному стали черговою сходинкою до вершин спортивної слави незалежної України вже, сподіваємося, в недалекому майбутньому.

Юрій БРЯЗГУНОВ.

Старша вікова група – 1996 р.н.
м. Рівне, стадіон "Авангард"
20-22 серпня 2009 року

Група "А"

ЗОШ № 26 м. Рівне – ЗОШ № 4 м. Каховка – 5:2

ЗОШ № 27 м. Вінниця – СШ-інтернат м. Володимир-Волинський – 1:0

ЗОШ № 4 м. Каховка – ЗОШ № 27 м. Вінниця – 0:3

СШ-інтернат м. Володимир-Волинський – ЗОШ № 26 м. Рівне – 1:1

СШ-інтернат м. Володимир-Волинський – ЗОШ № 4 м. Каховка – 3:1

ЗОШ № 26 м. Рівне – ЗОШ № 27 м. Вінниця – 3:0

№ п/п	Команди	І	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	ЗОШ № 26 м. Рівне	3	2	1	0	9-3	7
2	ЗОШ № 27 м. Вінниця	3	2	0	1	4-3	6
3	СШ-інтернат м. Володимир-Волинський	3	1	1	1	4-3	4
4	ЗОШ № 4 м. Каховка	3	0	0	3	3-11	0

Група "Б"

ЗОШ № 26 м. Луганськ – ЗОШ № 1 м. Суми – 0:1

ЗОШ с. Зелений Гай – ЗОШ № 2 м. Буськ – 1:0

ЗОШ № 1 м. Суми – ЗОШ с. Зелений Гай – 0:5

ЗОШ № 2 м. Буськ – ЗОШ № 26 м. Луганськ – 1:2

ЗОШ № 26 м. Луганськ – ЗОШ с. Зелений Гай – 0:1

ЗОШ № 2 м. Буськ – ЗОШ № 1 м. Суми – 3:0 (технічна поразка)

№ п/п	Команди	І	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	ЗОШ с. Зелений Гай	3	3	0	0	7-0	9
2	ЗОШ № 2 м. Буськ	3	1	0	2	4-3	3
3	ЗОШ № 26 м. Луганськ	3	1	0	2	2-3	3
4	ЗОШ № 1 м. Суми	3	1	0	2	1-8	3

Гра за 5 місце

СШ-інтернат м. Володимир-Волинський – ЗОШ № 26 м. Луганськ – 1:0

Гра за 3 місце

ЗОШ № 27 м. Вінниця – ЗОШ № 2 м. Буськ – 3:1

Гра за 1 місце

ЗОШ № 26 м. Рівне – ЗОШ с. Зелений Гай – 2:2 (пп. 5:6)

Кращі гравці турніру за амплуа:

Кращий воротар – Книжницький Олександр (ЗОШ с. Зелений Гай)

Кращий захисник – Марковський Олег (ЗОШ с. Зелений Гай)

Кращий півзахисник – Лазебник Олександр (ЗОШ № 26 м. Луганськ)

Кращий нападаючий – Брижчук Тимофій (ЗОШ № 27 м. Вінниця)

Кращий бомбардир – Кльоц Дмитро (ЗОШ № 26 м. Рівне)

Кращий гравець – Білоус Вадим (ЗОШ № 26 м. Рівне)

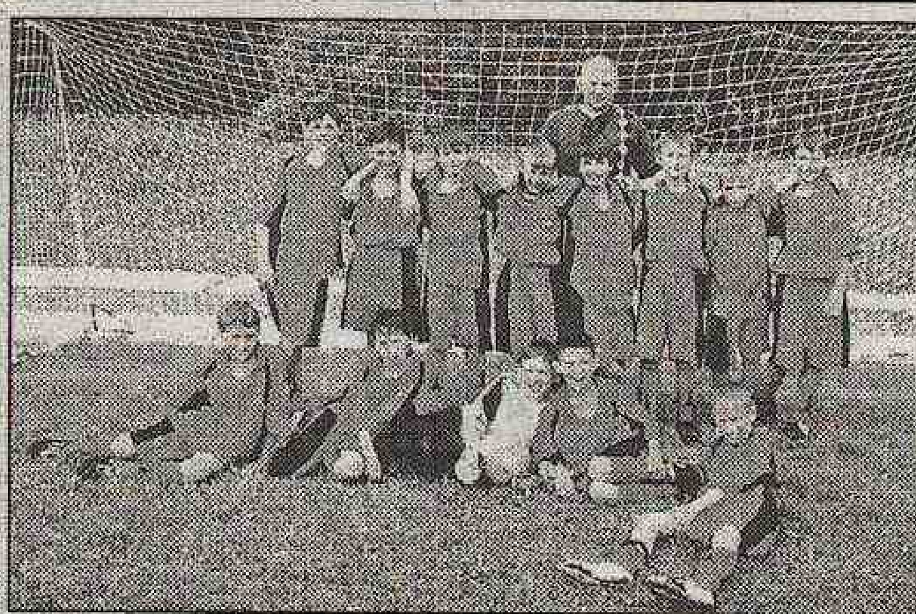
Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол – ЗОШ № 27 м. Вінниця.

Переможці у вправах з елементів техніки гри у футбол:

Жонглювання – Іванченко Богдан (СШ-інтернат м. Володимир-Волинський)

Удари на дальність – Маляренко Андрій (ЗОШ № 27 м. Вінниця)

Удари на точність – Нечай Артем (ЗОШ № 27 м. Вінниця).

ЗОШ № 35 м. ЧЕРНІГІВ

Команда юних футболістів 1998 р.н. створена у 2008 році з учнів 4-5 класів ЗОШ № 35. Перший старт команди був досить вдалий, восени 2008 року вона стала переможцем районних змагань на призи клубу «Шкіряний м'яч». Навесні 2009 р., перемігши в першості Чернігівської області, команда ЗОШ № 35 отримала право грати в Всеукраїнських фінальних змаганнях на призи клубу «Шкіряний м'яч». Капітан команди — Сочивець Андрій, тренер-керівник — Середа Ярослав Олександрович. Постійну підтримку та допомогу команді надають директор ЗОШ № 35 Ховрич Наталія Якимівна та заступник директора з виховної роботи Луценко Сергій Андрійович.

1. Сочивець Андрій
2. Жмиря Денис
3. Сережко Олег
4. Скрибка Гліб
5. Бондаренко Євген
6. Майданюк Роман
7. Іваненко Віталій
8. Динька Максим
9. Мекшун Артем
10. Грищенко Дмитро
11. Грищенко Володимир
12. Мельник Максим
13. Манойло Владислав
14. Коток Владислав

Тренер – Середа Ярослав Олександрович
Директор ЗОШ – Ховрич Наталія Якимівна

ЗОШ №16 «ШКЕТИ» м. КІРОВОГРАД

Ідея створення спортивного класу в Кіровоградській загальноосвітній школі №16 з'явилась восени 2005 року, коли в ДЮСШ №2 проводився набір хлопців 1999 р.н.

30 років тому в цій школі був спецклас з футболу (хлопці 1969 р.н.), в якому свого часу навчались відомі в Україні та світі футболісти: К. Сосенко, І. Макагон, Ю.Полтарак, а найвідомішим з них став А. Канчельскіс, який мав прізвисько Шкет. Саме тому наша команда називається «Шкети», хоча в змаганнях на призи клубу «Шкіряний м'яч» вона має назву, однойменну навчально-виховному закладу «ЗОШ №16-Лідер». Великих перемог поки що не було, тому що ми брали участь в різноманітних турнірах серед юнаків 1997 — 1998 р.н.

В минулому році в міських змаганнях на призи клубу «Шкіряний м'яч» серед юнаків 1997 р.н. посіли друге місце, поступившись у фінальній зустрічі майбутньому чемпіону області та фіналісту «Шкіряного м'яча» цього року — команді ЗОШ № 26 м. Кіровограда.

Цього року нам пощастило вийти в фінальну частину Всеукраїнських змагань на призи клубу «Шкіряний м'яч», який проводиметься у вересні цього року в м. Чернігові. Завдання, яке ми ставимо перед собою на ці змагання — набратися досвіду для наступного турніру, в якому ми візьмемо участь у своїй віковій категорії.

1. Савченко Олексій
2. Сидоренко Данило
3. Прадунець Вадим
4. Сергатий Михайло
5. Сушко Максим
6. Тягай Костянтин
7. Фальковський Данило
8. Головченко Дмитро
9. Малий Владислав
10. Карпенко Владислав
11. Касимов Дмитро
12. Колісниченко Богдан
13. Кондратенко Дмитро
14. Скляниченко Сергій

Тренер – Антонов Андрій Олександрович
Директор ЗОШ – Міщенко Марія Григорівна

ЗОШ №27 м. ВІННИЦЯ

Футбольна дитяча команда гравців 1998 року народження існує з 2007 року. Тренер — Бобрівський Андрій Андрійович. Директор школи — Куровська Ірина Володимирівна.

Команда досить часто виїжджає на змагання в різні міста України та за її межі, що дозволяє набути цінного ігрового досвіду, збагатити знання, а також розширити коло друзів. Для оздоровлення та кращої підготовки футболістів під час шкільних канікул влаштовуються тренувальні збори, спортивні табори.

Серед досягнень команди можна відзначити такі:

— 5 місце у фіналі «Шкіряного м'яча» серед футбольних команд 1997 р.н., м. Купянськ, 2008р.;

— перше місце на міжнародному футбольному турнірі «Jonatan Kupa» , Угорщина, 2008р.;

— третє місце на міжнародному футбольному турнірі «Jonatan Kupa», Угорщина, 2009р.

Насамперед, щира любов до футболу, дружба та взаєморозуміння згуртували дітей, об'єднавши їх у футбольну команду, а наполеглива праця дітей, батьків та тренерів приносить бажані результати.

Наше завдання — гарний футбол!
Наша мета — перемога!

1. Сененко Олександр
2. Ребрій Владислав
3. Брижчук Антон
4. Шестерин Дмитро
5. Дубенков Максим
6. Горупащенко Владислав
7. Кучер Володимир
8. Зеленевич Георгій
9. Турлюк Богдан
10. Орел Максим
11. Побіжецький Сава
12. Білик Ігор
13. Гемза Ігор
14. Дорош Віталій

Тренер – Бобрівський Андрій Андрійович
Директор ЗОШ – Куровська Ірина Володимирівна

СШ №6 «КОЛОС» м. ДРУЖКІВКА КОСТЯНТИНІВСЬКОГО р-ну ДОНЕЦЬКОЇ обл..

Команда створена 2006 року, хоча дехто з хлопців почав займатися ще зі старшою групою. Торік в обласних зональних змаганнях на призи клубу «Шкіряний м'яч» колектив посів п'яте місце. Цього року команда без поразок пройшла зональні змагання, а в фінальних зіграла один матч унічию з командою Донецька, що не завадило їй у місті посісти перше місце. У зональних всеукраїнських змаганнях на призи клубу «Шкіряний м'яч» «Колос» посів перше місце й здобув право виступити в фіналі у Чернігові. Також цього року колектив посів друге місце в фіналі обласних змагань із міні-футболу серед команд загальноосвітніх шкіл, присвяченому проведенню в області чемпіонату-2009 з футболу серед юнаків.

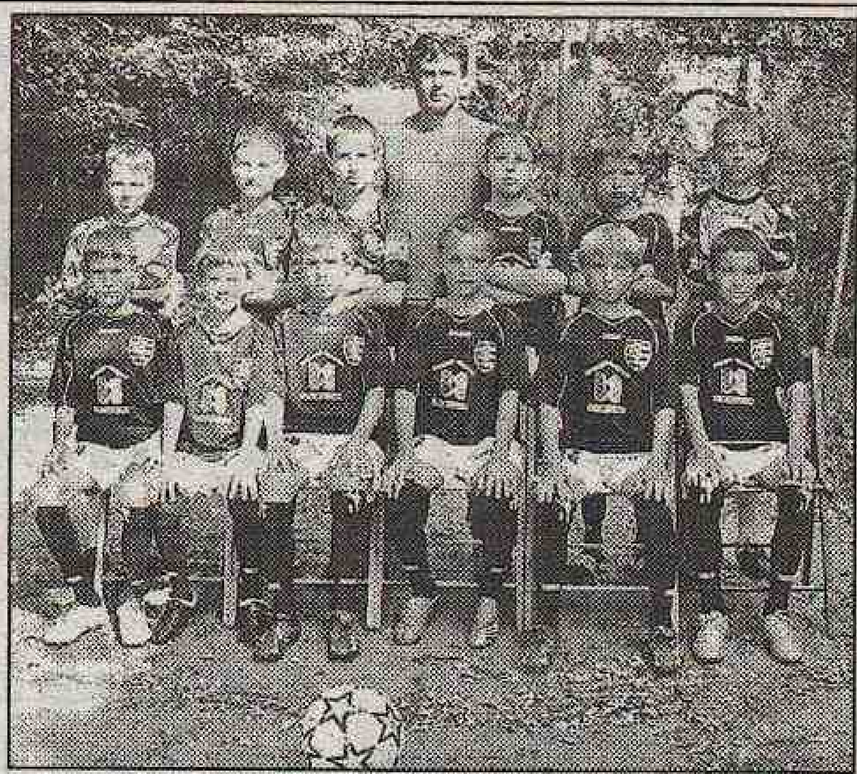
1. Казекін Максим
2. Неровний Олександр
3. Калінінський Ян
4. Сироватський Едуард
5. Кульбашник Вадим
6. Хоружий Герман
7. Аніскін Артем
8. Овчаров Валентин
9. Жуков Даниїл
10. Гришай Євген
11. Кривонос Євген
12. Махно Геннадій
13. Романов Андрій

Тренер – Черненко Василь Олександрович
Директор ЗОШ – Кулик Тетяна Іванівна

ЗОШ № 6 І-ІІІ — СТУПЕНІВ м. МУКАЧЕВЕ

Сезон 2006/2007 — чемпіони області серед дітей 1996 року народження, учасники Всеукраїнських зональних змагань з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». Сезон 2007/2008 — чемпіони області серед дітей 1996 року народження, учасники Всеукраїнських зональних змагань з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». Сезон 2007/2008 — чемпіони області серед дітей 1997 року народження, учасники Всеукраїнських фінальних змагань з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». Сезон 2008/2009 — чемпіони області серед дітей 1998 року народження, переможці Всеукраїнських зональних змагань з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». Гравці команди — учасники та призери багатьох міжнародних турнірів з футболу.

Директор школи — Бора Василь Іванович. Тренери — Сільваші Золтан Йосипович, Когутич Олександр Іванович.

1. Павліш Дмитро
2. Буда Пейтер-Пал
3. Балаж Ігор
4. Червак Мирослав
5. Антошин Дмитро
6. Шульга Олександр
7. Кривошеїн Максим
8. Бобик Сергій
9. Уста Станіслав
10. Кампов Володимир
11. Мангур Михайло
12. Дьорка Станіслав
13. Ковач Володимир
14. Горват Олександр

Тренери – Сільваші Золтан Йосипович, Когутич Олександр Іванович
Директор ЗОШ – Бора Василь Іванович

НВК № 3 м. ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКИЙ

Команда НВК №3 створена у 2004 році. Брала участь у багатьох турнірах, серед яких:

2006р. — м. Дебрецен (Угорщина) — 4 місце

2007р. — м. Красностав (Польща) — 2 місце

2009р. — м. Прешов (Словаччина) — 2 місце

1. Полічук Сергій
2. Хвалько Олексій
3. Сахарук Володимир
4. Кулик Михайло
5. Коломій Тарас
6. Зайчук Михайло
7. Муха Назарій
8. Козак Артем
9. Родюк Назар
10. Маткобожик Олександр
11. Сержантов Павло
12. Зінкевич Олексій
13. Максимець Сергій
14. Мельник Богдан

Тренер – Луньов Ігор Анатолійович
Директор НВК – Русинова Віра Григорівна

ЗОШ № 29 «АРСЕНАЛ» м. СУМИ

На базі ЗОШ № 29 міста Суми в 2006 році була зібрана група учнів, які почали займатися футболом. Під керівництвом тренера-викладача Зінченка Юрія Григоровича й за ініціативою директора школи Рогової Віри Іванівни була створена футбольна команда «Арсенал». Назву цьому колективу вигадали самі діти.

Поступово юні арсенальці почали брати участь у міських змаганнях, а згодом, за допомогою своїх батьків — і в футбольних турнірах інших міст України: в Харкові, Куп'янську, Ковелі, Нікополі та інших. Але однією з головних мрій у юних сумчан було зіграти в фінальному турнірі з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч». І незабаром їхня мрія здійснилася. В цьому році з першої ж спроби вони вдало зіграв в обласних та зональних Всеукраїнських змаганнях і здобули право на участь у фінальних змаганнях на призи клубу «Шкіряний м'яч».

1. Синицин Єгор
2. Брухно Юрій
3. Шульга Микола
4. Параконний Данило
5. Кульбачний Андрій
6. Гладченко Євген
7. Сидоренко Ярослав
8. Черниш Іван
9. Расторгуєв Андрій
10. Сичов Антон
11. Лободенко Іван
12. Романенко Максим
13. Мотрук Павло
14. Крамаренко Дмитро

Тренер – Зінченко Юрій Григорович
Директор ЗОШ – Рогова Віра Іванівна

СШ № 170 ОБОЛОНСЬКИЙ РАЙОН м. КИЄВА

Бере участь у змаганнях клубу «Шкіряний м'яч» з 1980 р. Тоді команди формувалися з мікрорайонів двох шкіл — № 170 та № 245, розташованих на території ЖЕК № 511 Оболонського району. Учасниками цих збірних мікрорайонів на першому та другому етапі були учні — вихованці шкіл № 170 Олександр Шовковський, Сергій Федорів, Сергій Баланчук, В'ячеслав Свидерський, Олександр Олексієнко, династія братів Зуєвич — Олександр, Павло та Сергій.

2009 року СШ № 170 — учасник всіх вікових груп у турнірах «Шкіряний м'яч» та «Шкільна ліга».

Вихованці 1998 р. народження 2009 р. стали переможцями районних, міських та зональних змагань.

В Оболонському районі м. Києва працюють штаби «Шкільна ліга» — президент В.П. Заболотний, директор СШ № 170, та «Шкіряного м'яча» — президент штабу О.І. Капігин, директор СДЮШО «Зміна».

1. Човча Владислав
2. Менченко Артем
3. Трофименко Ян
4. Войтенко Руслан
5. Марценюк Богдан
6. Томіленко Владислав
7. Красновський Ярослав
8. Келеберденко Борис
9. Деркач Ярослав
10. Заря Ян
11. Омельченко Андрій
12. Войнарівський В'ячеслав
13. Островський Денис
14. Грищенко Максим

Тренер – Матієнко Григорій Сергійович
Директор ЗОШ – Заболотній Віктор Павлович

ПІДСУМКИ

Всеукраїнських зональних змагань з футболу на призи клубу «Шкіряний м'яч»-2008/2009

Молодша вікова група — 1998 р.н.

ГРУПА 1
м. Мукачеве Закарпатської області

ЗОШ № 6 м. Мукачеве — ЗОШ м. Кіцмань Чернівецької обл. — 3:0

ЗОШ № 1 м. Кам'янка-Бузька Львівської обл. — ЗОШ с. Велика Кам'янка Коломийського р-ну Івано-Франківської обл. — 4:0

ЗОШ № 6 м. Мукачеве — ЗОШ № 1 м. Кам'янка-Бузька — 2:1

ЗОШ с. Велика Кам'янка — ЗОШ м. Кіцмань — 0:3

ЗОШ № 1 м. Кам'янка-Бузька — ЗОШ м. Кіцмань — 0:1

ЗОШ № 6 м. Мукачеве — ЗОШ с. Велика Кам'янка — 1:0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 6 м. Мукачеве	3	3	0	0	6-1	9
2. ЗОШ м. Кіцмань	3	2	0	1	4-3	6
3. ЗОШ № 1 м. Кам'янка-Бузька	3	1	0	2	5-3	3
4. ЗОШ с. Велика Кам'янка	3	0	0	3	0-8	0

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 1 м. Кам'янка-Бузька.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Ковач Володимир (ЗОШ № 6 м. Мукачеве)

Удари на дальність — Масікевич Віктор (ЗОШ м. Кіцмань)

Удари на точність — Марців Назар (ЗОШ № 1 м. Кам'янка-Бузька)

ГРУПА 2
м. Володимир-Волинський Волинської області

НВК № 3 м. Володимир-Волинський — ЗОШ с. Балашівка Березнівського р-ну Рівненської обл. — 8-0

ЗОШ с. Балашівка — ЗОШ № 7 м. Тернопіль — 0-0

НВК № 3 м. Володимир-Волинський — ЗОШ № 7 м. Тернопіль — 3-1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. НВК № 3 м. Володимир-Волинський	2	2	0	0	11-1	9
2. ЗОШ № 7 м. Тернопіль	2	0	1	1	1-3	1
3. ЗОШ с. Балашівка	2	0	1	1	0-8	1

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — НВК № 3 м. Володимир-Волинський.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Мельник Богдан (НВК № 3 м. Володимир-Волинський)

Удари на дальність — Заставецький Юрій (ЗОШ № 7 м. Тернопіль)

Удари на точність — Залізняк Валентин (ЗОШ № 7 м. Тернопіль)

ГРУПА 3
м. Вінниця

ЗОШ № 3 м. Нова Одеса Миколаївської обл. — ЗОШ № 14 м. Хмельницький — 0-1

ЗОШ № 27 м. Вінниця — ЗОШ м. Ізмаїл Одеської обл. — 11-0

ЗОШ м. Ізмаїл — ЗОШ № 14 м. Хмельницький — 0-5

ЗОШ № 27 м. Вінниця — ЗОШ № 3 м. Нова Одеса — 6-0

ЗОШ № 3 м. Нова Одеса — ЗОШ м. Ізмаїл — 3-1

ЗОШ № 14 м. Хмельницький — ЗОШ № 27 м. Вінниця — 1-2

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 27 м. Вінниця	3	3	0	0	19-1	9
2. ЗОШ № 14 м. Хмельницький	3	2	0	1	7-2	6
3. ЗОШ № 3 м. Нова Одеса	3	1	0	2	3-8	3
4. ЗОШ м. Ізмаїл	3	0	0	3	1-19	0

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 27 м. Вінниця.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Сененко Олександр (ЗОШ № 27 м. Вінниця)

Удари на дальність — Ліповуз Андрій (ЗОШ № 14 м. Хмельницький)

Удари на точність — Кравцов Кирило (ЗОШ м. Ізмаїл)

ГРУПА 4
м. Буча Київської області

ЗОШ № 170 м. Київ — ЗОШ № 4 м. Буча — 5-2

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 4 м. Буча.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Марічев Валентин (ЗОШ № 4 м. Буча)

Удари на дальність — Грищенко Максим (ЗОШ № 170 м. Київ)

Удари на точність — Гамула Богдан (ЗОШ № 4 м. Буча)

Команда Житомирської області на змагання не прибула.

ГРУПА 5
м. Кременчук Полтавської області

ЗОШ № 16 м. Кіровоград — ЗОШ № 1 м. Кременчук — 1-0

ЗОШ с. Степанці Канівського р-ну Черкаської обл. — ЗОШ с. Зміївка Бериславського р-ну Херсонської обл. — 1-1

ЗОШ № 16 м. Кіровоград — ЗОШ с. Зміївка — 2-1

ЗОШ с. Степанці — ЗОШ № 1 м. Кременчук — 1-3

ЗОШ № 16 м. Кіровоград — ЗОШ с. Степанці — 0-0

ЗОШ № 1 м. Кременчук — ЗОШ с. Зміївка — 1-0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 16 м. Кіровоград	3	2	1	0	3-1	7
2. ЗОШ № 1 м. Кременчук	3	2	0	1	4-2	6
3. ЗОШ с. Степанці	3	0	2	1	2-4	2
4. ЗОШ с. Зміївка	3	0	1	2	2-4	1

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 1 м. Кременчук.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Оловаренко Микита (ЗОШ № 1 м. Кременчук)

Удари на дальність — Козлов Денис (ЗОШ № 1 м. Кременчук)

Удари на точність — Бігдан Юрій (ЗОШ № 1 м. Кременчук)

ГРУПА 6
м. Дружківка Донецької області

ЗОШ № 11 м. Севастополь — ЗОШ № 6 м. Дружківка — 0-3

ЗОШ № 26 м. Луганськ — ЗОШ № 11 м. Севастополь — 1-1

ЗОШ № 26 м. Луганськ — ЗОШ № 6 м. Дружківка — 0-0

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. ЗОШ № 6 м. Дружківка	2	1	1	0	3-0	4
2. ЗОШ № 26 м. Луганськ	2	0	2	0	1-1	2
3. ЗОШ № 11 м. Севастополь	2	0	1	1	1-4	1

Найращі гравці за амплуа:

Захисник — Барабанов Андрій (ЗОШ № 11 м. Севастополь)

Півзахисник — Хоружий Герман (ЗОШ № 6 м. Дружківка)

Нападаючий — Хітайленко Євген (ЗОШ № 26 м. Луганськ)

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 26 м. Луганськ.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Дудников Микола (ЗОШ № 26 м. Луганськ)

Удари на дальність — Іванов Ярослав (ЗОШ № 26 м. Луганськ)

Удари на точність — Стеценко Віталій (ЗОШ № 26 м. Луганськ)

Команда АР Крим на змагання не прибула.

ГРУПА 7
м. Суми

ЗОШ № 29 м. Суми — ЗОШ № 113 м. Харків — 4-1

Найкращі гравці за амплуа:

Воротар — Юдін Данило (ЗОШ № 113 м. Харків)

Захисник — Брухно Юрій (ЗОШ № 29 м. Суми)

Півзахисник — Сидоренко Ярослав (ЗОШ № 29 м. Суми)

Нападаючий — Гацько Денис (ЗОШ № 113 м. Харків)

Команда-переможець змагань з елементів техніки гри у футбол — ЗОШ № 29 м. Суми.

Переможці у вправах:

Жонглювання — Романенко Максим (ЗОШ № 29 м. Суми)

Удари на дальність — Расторгуєв Андрій (ЗОШ № 29 м. Суми)

Удари на точність — Смольняков Дмитро (ЗОШ № 113 м. Харків)

Команди Дніпропетровської та Запорізької областей за змагання не прибули.

1/8 розиграшу Кубка України з футболу серед аматорських команд 2009 року
26.08—02.09

«Карпати» (Яремча Івано-Франківської обл.) — «Карпати» (Кам'янка-Бузька Львівської обл.) — 1:0.
Перша гра — 3:3

ФК «Поляна» (Закарпатська обл.) — «ОДЕК» (Оржів Рівненської обл.) — 1:0.
Перша гра — 2:1

«Полісся» (Добрянка Чернігівської обл.) — «Звягель-750» (Новоград-Волинський Житомирської обл.) — 2:1.
Перша гра — 4:1

«Хіммаш» (Коростень Житомирської обл.) — «Єдність-2» (Плиски Чернігівської обл.) — 1:0.
Перша гра — 3:3

«Бриз» (Ізмаїл Одеської обл.) — ***«Бастіон-2»*** (Іллічівськ Одеської обл.) — 0:3.
Перша гра — 0:6

ФК «Вишневе» (Київська обл.) — ***«УкрАгроКом»*** (Головківка Кіровоградської обл.) — 1:2.
Перша гра — 2:3

ФК «Попасна» (Луганська обл.) — ***«Краснодонвугілля»*** (Краснодон Луганської обл.) — 0:1.
Перша гра — 1:2

ФК «Ходак» (Черкаси) вийшов до 1/4 через зняття зі змагань команди «Ірпінь» (Гореничі Київської обл.)

Ігри 1/4 відбудуться 9 та 23 вересня.

ПФК СЕВАСТОПОЛЬ — ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ

Алло, Севастополь! Олег ЛЕЩИНСЬКИЙ:

ПРИЙШОВ ЧАС ПОКАЗАТИ ТЕ, ЩО НЕ ПОКАЗУВАЛИ РАНІШЕ

Вражаючий старт ПФК «Севастополь» у новому сезоні наробив багато шуму серед представників першої ліги. Черговим випробуванням для команди Олега Лещинського стане поєдинок із ПФК «Олександрія». Сьогодні будь-який суперник налаштовується на лідера, як на останній бій, аби кожному хочеться бути першим.

Напередодні матчу з олександрійцями ми попросили наставника севастопольської команди відповісти на запитання «Українського футболу».

— Олеже Станіславовичу, чим ви пояснюєте вражаючий старт команди в нинішній першості України?

— Наш колектив вже не один рік грає одним складом. Футболісти добре розуміють один одного. Напевно, прийшов той час, коли вони повинні показати те, чого не показували раніше.

— Як почувається команда в ролі одноосібного лідера першої ліги?

— Добре. Я думаю, що будь-яка команда на нашому місці теж добре почувалася б.

— Вересень буде досить складним для ПФК «Севастополь». Попереду ряд непростих матчів з «Олександрією», «Дністром», «Волинню», «Нафтовиком». Команда до них готова?

— Ми завжди готуємося до будь-якого суперника, незалежно від того, яке турнірне становище він займає перед зустріччю з нами. Зараз у першій лізі немає слабких команд. Я думаю, що й серпневі матчі були не менш складними, ніж майбутні вересневі.

— Якщо справи йтимуть так і надалі, чи плануєте ви коригування завдань на сезон?

— Я вже неодноразово говорив, що ми на кожен матч ставимо максимальне завдання. Граємо лише на перемогу, інших завдань у нас немає.

— Чи всі футболісти здорові перед майбутнім важливим матчем?

— Зараз у нас немає травмованих, всі футболісти з повною самовіддачею готуються до майбутнього матчу.

Євген САПОЖНИКОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК СЕВАСТОПОЛЬ	7	6	1	0	24-3	19
2. Волинь	7	4	3	0	12-4	15
3. Геліос	7	4	2	1	9-7	14
4. ФК Львів	7	3	2	2	11-3	11
5. Кримтеплиця	6	3	2	1	9-2	11
6. Арсенал	7	3	2	2	8-11	11
7. Сталь	6	3	1	2	8-6	10
8. Динамо-2	4	3	0	1	8-8	9
9. Нафтовик-Укрнафта	7	2	3	2	11-8	9
10. ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ	7	2	3	2	9-7	9
11. Десна	7	2	3	2	6-7	9
12. Зірка	7	2	3	2	8-10	9
13. Енергетик	7	2	1	4	3-8	7
14. Дністер	7	1	3	3	9-14	6
15. Фенікс-Іллічівець	7	1	2	4	8-13	5
16. Прикарпаття	6	1	1	4	4-13	4
17. Нива	7	0	2	5	5-14	2
18. ФК Харків	5	0	0	5	4-18	0

Алло, Олександрія! Сергій КОВАЛЕЦЬ:

ЩО МОЖЕ БУТИ КРАЩЕ, НІЖ КОЛИ В ТВОЇХ ХЛОПЦІВ ГОРЯТЬ ОЧІ?!!

Це буде другий матч Сергія Ковальця на посаді головного тренера ПФК «Олександрія». У дебютній зустрічі хлопці під керівництвом Сергія Івановича здобули одне очко в поєдинку з екс-прем'єрліговим Львовом, а в понеділок на команду з Кіровоградщини чекає ще один непростий опонент — ПФК «Севастополь».

Про підготовку до зустрічі, а також про процес акліматизації в колективі ми поспілкувалися з Сергієм Ковальцем.

— Настрій перед поїздкою до Севастополя хороший, — ***відзначає Сергій Іванович.*** — Налаштовуємось продемонструвати достойний футбол, який би приніс задоволення нам та вболівальникам.

— ...І позитивний результат, напевно?

— Буде гідна гра — перемоги не забаряться.

— Ви як тренер олександрійців стартували з нічиєї з ФК «Львів». Задоволені тим матчем?

— Так, хлопці грали з бажанням, натхненно.

— Сергію Івановичу, ви вже трохи адаптувалися в команді?

— Процес триває. Тут дуже хороша інфраструктура, видно, що все на серйозному рівні. Люди знають свою справу.

— Що скажете про ваших нових підопічних? Роззнайомилися?

— Головне, що хлопці хочуть працювати. Що може бути приємніше, ніж коли бачиш, як у них горять очі? А так потихеньку спілкуємося, придивляємося один до одного...

— Ваші особисті нововведення в команді вже є?

— Кожен тренер — людина, а всі люди — різні, тому, звичайно, є. Спитайте про це у хлопців *(сміється)*. А взагалі, я в такому віці, коли необхідно постійно вчитися, пізнавати щось нове, експериментувати. Саме це й стараюся робити.

— Як вам місто Олександрія?

— Досить приємне враження. Затишне, спокійне, слово, все для роботи.

Ірина ХОЛОД.

АФІША

НИВА — ПРИКАРПАТТЯ
6 вересня — неділя. 17.00
Суддя: В. Головко (Дніпропетровськ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 1:0

ЕНЕРГЕТИК — АРСЕНАЛ
6 вересня — неділя. 18.00
Суддя: Ю. Вакс (Симферополь)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 2:2

СТАЛЬ — ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ
6 вересня — неділя. 17.00
Суддя: П. Чижевський (Київ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 1:0

КРИМТЕПЛИЦЯ — НАФТОВИК-УКРНАФТА
6 вересня — неділя. 12.00
Суддя: В. Швецов (Одеса)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 1:0

ГЕЛІОС — ВОЛИНЬ
6 вересня — неділя. 17.00
Суддя: Д. Кутаков (Київська область)
Дискваліфікований: Карковський («Волинь»)
Прогноз «УФ» — 1:2

ФК ЛЬВІВ — ДНІСТЕР
6 вересня — неділя. 17.00
Суддя: О. Лаврів (Івано-Франківськ)
Дискваліфікований: Б. Баранець (Львів)
Прогноз «УФ» — 2:0

ЗІРКА — ФК ХАРКІВ
6 вересня — неділя. 17.00
Суддя: А. Кузьмін (Миколаїв)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 2:1

ПФК СЕВАСТОПОЛЬ — ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ
7 вересня — понеділок. 17.00
Суддя: С. Скирда (Харків)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 1:1

Статистика знає все

ПЕРШИЙ БІЙ ЛЕЩИНСЬКОГО ТА КОВАЛЬЦЯ

Вперше суперники зустрілися на севастопольському стадіоні «Чайка» 23 квітня 1992 року в першому національному чемпіонаті в змаганнях команд першої ліги. Матч «Чайка» — «Поліграфтехніка» (під такими назвами виступали тоді команди) закінчився перемогою гостей — 1:0. Не вдалося севастопольцям реваншуватися й у другому колі. На стадіоні «Олімп» в Олександрії господарі перемогли з таким же рахунком. Після цього сезону олександрійські футболісти, посівши третє місце в групі «А», взялися за штурм вершин першої ліги, й не без успіху. Через 10 років команда завоювала право виступати серед еліти українського футболу. А «Чайка», залишивши в першому ж сезоні першу лігу, надовго загрузла в другій. Більше того, двічі вона знімалася зі змагань у зв'язку з фінансовими труднощами. Спроби ж «реанімації» у вигляді «Чорноморця» та «Чайки-ВМС» успіху не принесли.

Наступної зустрічі між суперниками симпатикам обох команд довелося чекати більше 12-ти років. Ситуація, що склалася по завершенні сезону-2002/03, здивувала багатьох уболівальників футболу. Виступивши в 12-му чемпіонаті України достатньо впевнено, щоб зберегти за собою це право ще як мінімум на один рік і більш-менш впевнено дивитися в майбутнє, уже ФК «Олександрія», пославшись на відсутність коштів, знялася зі змагань у вищій лізі й у повному складі на один сезон переїхала до Вінниці. На рік втративши статус професіональної, команда все-таки була відновлена і почала свій новий шлях до футбольних вершин із другої ліги. Ось тоді суперники протягом двох сезонів грали між собою в другій лізі. Тут очевидна перевага футболістів з Олександрії: три перемоги при одній нульовій нічиїй у Севастополі, з різницею забитих та пропущених м'ячів 8–3.

За підсумками сезону-2005/06 олександрійці вибороли місце в першій лізі, а наступного сезону туди потрапили й севастопольці. Там команди провели також чотири поєдинки. Тільки в минулій першості кримським футболістам вдалося перемогти свого суперника на рідному стадіоні — 3:1. А загальний баланс на користь команди з Кіровоградщини: +2, =1, –1, м'ячі 4–4.

У цих матчах діями севастопольців керували п'ятеро головних тренерів. Найбільше (п'ять матчів) — Сергій Пучков, який зараз не без успіху керує діями сімферопольської «Таврії». Саме під його керівництвом севастопольці здобули єдину перемогу над своїм опонентом. Олександрійських футболістів у цих матчах на поле виводили троє головних тренерів. По чотири матчі вони зіграли під керівництвом Романа Покори (три перемоги при одній нічиїй, усі в другій лізі) та Юрія Коваля, який півмісяця тому подав у відставку (три перемоги та одна поразка). У понеділок на поле суперників виведуть тренери, під орудою яких команди в очних поєдинках ще не зустрічалися: господарів — Олег Лещинський, гостей — Сергій Ковалець.

Тренери севастопольців задіяли в очних поєдинках 71-го гравця. Найбільше матчів (по вісім) провели гравці, які продовжують виступи за команду — голкіпер Олександр Сокоренко та півоборонець Іван Шишкін. Найкращий бомбардир — Олексій Мазуренко — три забитих м'ячі (два з них у другій лізі). У найкращого голеадора нинішньої першості Олександра Жабокрицького два забиті м'ячі. Він відзначився дублем у виграному матчі й у понеділок може поповнити свій голевий доробок в очному протистоянні.

Олександрійські тренери задіяли в очних поєдинках на 17 футболістів більше. По п'ять матчів провели Віталій Первак, Олександр Казанюк та Ігор Чередниченко (двоє останніх продовжують виступи за команду). У найкращого бомбардира олександрійців Казанюка також три забитих м'ячі. До речі, Олександр не реалізував єдиний пенальті, який був призначений у 10-ти поєдинках суперників. Сокоренко витягнув м'яч із нижнього кута воріт, і матч у Севастополі навесні 2008 року закінчився «сухою» нічиєю.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

НАЙКРАЩЕ ЛУЧАН ЗНАЄ ТАРАСЕНКО

Разом з матчем «Севастополь» – «Олександрія» уваги заслуговує, на нашу думку, і поєдинок «Геліос» — «Волинь». Харківський колектив Сергія Кандаурова, який ще навесні відзначався ігровою нестабільністю, на старті нового сезону розігнався аж до третього місця у турнірній таблиці. І ось ця команда на своєму полі протистоятиме потужному колективу першої ліги, потенційному претенденту на вихід до прем'єр-ліги «Волині».

Історія взаємовідносин суперників розпочинається з 2006 року. 26 вересня на харківському стадіоні «Динамо» «сонячні», які проводили другий сезон в першій лізі, поступилися експишолігівській «Волині» — 1:2. Дублем тоді відзначився нігерійський легіонер Алозі Чіді, котрий захищає зараз кольори запорізького «Металурга». Всього ж суперники зіграли в очних поєдинках шість матчів, в яких незначну перевагу мали луцькі футболісти: три перемоги при двох поразках з різницею забитих і пропущених м'ячів 7-4.

В цих матчах діями харків'ян керували троє головних тренерів. Найбільше (3 матчі) — Юрій Погребняк, під орудою якого «Геліос» отримав обидві перемоги та програв з великим рахунком 0:3. Через тур після цього поєдинку він подав у відставку. У недільному матчі в Харкові «сонячних» на поле виведе їхній колишній гравець Сергій Кандауров, під керівництвом якого «Геліос» дуже вдало розпочав нинішній сезон, перебуваючи після сьомого туру на третьому місці. Волиняни усі матчі зіграли під керівництвом Віталія Кварцяного, який незмінно працює в команді з 2001 року.

Тренери «сонячних» задіяли в очних поєдинках 47 гравців. Усі шість матчів провів Олександр Тарасенко, який і в нинішньому сезоні виходить на поле в стартовому складі. Найкращий бомбардир — Дмитро Вітер — 2 забиті м'ячі у чотирьох проведених матчах, причому обидва — у переможних для «Геліоса». Із гравців, які продовжують виступи за харківську команду, ніхто не зміг розписатися у воротах лучан.

Віталій Кварцяний задіяв в очних поєдинках 53 футболісти. П'ять матчів провів Ярослав Кінаш, по чотири — Віталій Нєдільо та Олександр Піщур. Всі вони в заявочному списку «Волині» на нинішній сезон. Найкращий бомбардир — Алозі, про якого згадувалося вище, 2 голи. Свій голевий доробок можуть поповнити Максим Лісовий, Євген Павлов та Піщур, у яких на рахунку по одному забитому м'ячу.

Цікавий факт можна відзначити в поєдинку 26 жовтня 2007 року в Луцьку. Тоді арбітр зустрічі Віталій Шамич призначив два пенальті у ворота «сонячних». Та ні Алозі, в першому таймі, ні Жадеру — в другому, переграти голкіпера «Геліоса» Олександра Качоренка не вдалося.

Про безкомпромісність боротьби суперників свідчить те, що арбітри в очних поєдинках показали футболістам 22 жовті (10 «сонячним» і 12 лучанам) та дві червоні (по одній гравцеві кожної команди) картки.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Дієго МАРАДОНА: МРІЇ ЗБУВАЮТЬСЯ!

На думку багатьох, Дієго Марадона – найвеличніший гравець, який робив футбол дуже привабливим. Здобувши величезну популярність в усьому світі і «погравши» зі смертю кілька років тому, зараз 48-річна легенда знову насолоджується життям, перебуваючи біля керма своєї улюбленої команди – збірної Аргентини.

— Дієго, ви вже дев'ять місяців очолюєте збірну Аргентини. Відчуваєте, що стали ніби батьком?

— Гадаю, так. Проте загалом за цей час я працював із хлопцями лише півтора місяця, в мене не було можливості проводити з ними багато часу. Коли я очолив збірну, все було чудово. Але зараз необхідно тяжко працювати, навчати розуму своїх підопічних — наприклад, що їм потрібно робити на полі та поза ним. Я пройшов через усе це, тому хочу поділитися своїм досвідом із командою.

— Ви отримуєте від цього задоволення?

— Чесно кажучи, отримував більше задоволення, коли грав, але все більше переконуюся, що справляюся зі своїми обов'язками. Всі знають, що в мене були складні часи в житті, але я спромігся взяти себе в руки — і от я очолюю збірну Аргентини. Мрії збуваються!

— Як багато інтерв'ю ви дали з тих пір, як стали головним тренером збірної?

— Дуже багато. Проте я прагну не вдаватися до публічності. Тренер має знати, коли йому слід виходити з тіні. Те, що я Марадона і на даний момент є наставником національної збірної, не значить, що я маю догоджати всім представникам ЗМІ. Справжні зірки — це гравці. Саме вони мають виходити в світ і відповідати на запитання.

— Чи є якісь запитання, які вам відверто набридли?

— Всі чекають побачити вплив Марадони на стиль гри збірної Аргентини. Але це неправильно, оскільки хлопці тренуються під моїм керівництвом лише два дні перед кожним матчем, і я маю вичавити максимум з того, що маю. Гравцям необхідний час, щоб відпочити після важкого перельоту до розташування збірної. Я не можу їх перенавантажувати перед грою і влаштовувати подвійне тренування. Я просто прагну доносити до них важливі речі крок за кроком, і бачу себе більше в ролі тренера, ніж технічного директора.

— А що стосується речей, про які вас не питали, але які є важливими для вас?

— Згуртованість команди. Ми жахливо зіграли в Болівії (збірна Аргентини програла з рахунком 1:6), але цей результат лише згуртував гравців. Коли трапляється подібна поразка, завжди знаходяться два-три гравці, які звинувачують один одного, але в нас сталося інакше. Ми стали навіть сильнішими. Сподіваюся, ми зможемо це довести в найближчому матчі проти Бразилії.

— Чи правда, що іноді ви прокидаєтеся серед ночі і записуєте власні ідеї?

— Так, це правда. Штрафні, кутові удари й т.д. Наприклад, я хочу, щоб команда більше атакувала, закрила вільний простір між захистом, центром поля і нападом. Коли ж ми втрачаємо м'яч, то маємо за рахунок пресингу не дати супернику розвивати свою атаку. Є одна якість, яку Аргентина має максимально використовувати, — ми набагато краще володіємо м'ячем, ніж будь-яка інша команда. Якщо ж будемо використовувати пресинг, у наших опонентів не буде жодних шансів.

— Чи є футболісти, які вас здивували останнім часом?

— Феліпе Мело, вважаю, є відмінною знахідкою для Бразилії, також здивував Халк із «Порту». Ще я заінтригований Рональдіньйо. Мені здається, він знову перебуває у відмінній формі, але в той же час втратив той вибуховий характер, яким володів раніше. Я би дуже хотів знову побачити ті хитрощі й дриблінг в його виконанні, але тільки після нашого матчу.

— А що скажете про Мессі?

— Я не мав можливості бачити його останнім часом. Намагався зв'язатися з ним по телефону, але легше, напевно, додзвонитися до Барака Обами, ніж до Лео (сміється).

— Тепер поговоримо про Марадону-людину. Назвіть найгірше, що з вами траплялося коли-небудь?

— Найгірше зі мною вже трапилося. Я був на дні безодні, й мої дочки витягнули мене з неї. Тепер я можу щодня прокидатися й засинати — і це досягнення, оскільки були часи, коли я знаходився в «підвішеному» стані впродовж тривалого часу. Дивитися на мого внука — немов торкатися неба. Все інше бліде в порівнянні з цим. Це — як пенальті, як штрафний удар, нічого з цим не можна порівняти.

— А найкраще?

— Я повернувся до нормального життя, і коли я стикаюся з проблемою, прагну її подолати. Я досі тримаюся і готовий до будь-яких викликів життя.

— Напевно, перемога на Кубку світу — це ваша мрія...

— Так! Також мрію зустрітися з Нельсоном Манделою. Я знаю, що нещодавно йому виповнився 91 рік. Завжди хотів з ним зустрітися, але не було такої можливості, оскільки весь час виникали якісь справи. Сподіваюся, наша зустріч все ж таки одного разу відбудеться.

— Можливо, вдасться зустрітися на жеребкуванні в грудні?

— Можливо, ми поїдемо туди навіть раніше, щоб подивитися, де ми зупинимося на час проведення чемпіонату світу. Мені б цього дуже хотілося.

— Відчувається, що ви впевнені в тому, що Аргентині вдасться подолати кваліфікацію...

— Я абсолютно впевнений у цьому. Якби не був упевнений, я би зараз з вами не розмовляв.

— Чи пам'ятаєте той момент, коли вперше побачили трофей?

— Звичайно! Вперше я побачив його на фотографіях. Коли ж ми перемогли в матчі проти Німеччини, в мене з'явилася можливість доторкнутися до нього і поцілувати. Ми так чекали на цей момент упродовж усього тренувального збору, постійно думали про це — і от я стояв, тримаючи його в руках! Це найкраще, що може трапитися у футбольній кар'єрі. І тридцять днів важкої праці заради того, щоб хоча б поцілувати цей кубок, — крапля в морі.

— Ваші партнери по збірній зразка 1986 року казали, що ви не хотіли випускати трофей з рук після фіналу...

— Це правда. Я справді практично не випускав його з рук. У нас не було можливості зробити коло пошани на стадіоні «Ацтек». Тому, коли ми повернулися до тренувального центру в Америці, я взяв Кубок і ми зробили коло пошани прямо там, без глядачів, якщо не рахувати наших рідних, які стояли навколо поля.

— Напевно, ви так само міцно будете тримати його, якщо здобудете перемогу в 2010 році?

— Ні. Тепер така честь буде покладена на Хав'єра Маскерано. Причому він також не захоче випускати його з рук. Запам'ятайте мої слова: він поводитиметься так само.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.
(за матеріалами www.fifa.com).

ГРУПА 1
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Данія	6	5	1	0	13-2	16
2. Угорщина	6	4	1	1	8-2	13
3. Португалія	6	2	3	1	8-4	9
4. Швеція	6	2	3	1	6-2	9
5. Албанія	8	1	3	4	4-8	6
6. Мальта	8	0	1	7	0-21	1

5 вересня — субота
Данія — Португалія
Угорщина — Швеція

ГРУПА 2
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Греція	6	4	1	1	12-4	13
2. Швейцарія	6	4	1	1	11-6	13
3. Латвія	6	3	1	2	10-6	10
4. Ізраїль	6	2	3	1	10-8	9
5. Люксембург	6	1	1	4	3-13	4
6. Молдова	6	0	1	5	2-11	1

5 вересня — субота
Швейцарія — Греція
Ізраїль — Латвія
Молдова — Люксембург

ГРУПА 3
СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Словаччина	6	5	0	1	17-6	15
2. Північна Ірландія	7	4	1	2	12-6	13
3. Словенія	7	3	2	2	10-4	11
4. Польща	6	3	1	2	18-7	10
5. Чехія	6	2	2	2	6-4	8
6. Сан-Марино	8	0	0	8	1-37	0

5 вересня — субота
Словаччина — Чехія
Польща — Північна Ірландія

ГРУПА 4

	І	В	Н	П	М	О
1. Німеччина	7	6	1	0	20-4	19
2. Росія	6	5	0	1	12-3	15
3. Фінляндія	6	3	1	2	8-10	10
4. Уельс	7	3	0	4	5-7	9
5. Азербайджан	6	0	1	5	0-7	1
6. Ліхтенштейн	6	0	1	5	1-15	1

5 вересня — субота
Росія — Ліхтенштейн
Азербайджан — Фінляндія

ГРУПА 5

	І	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	6	6	0	0	13-2	18
2. Боснія і Герцеговина	6	4	0	2	18-7	12
3. Туреччина	6	2	2	2	6-5	8
4. Бельгія	6	2	1	3	10-11	7
5. Естонія	6	1	2	3	5-15	5
6. Вірменія	6	0	1	5	3-15	1

5 вересня — субота
Іспанія — Бельгія
Туреччина — Естонія
Вірменія — Боснія

ГРУПА 6

	І	В	Н	П	М	О
1. Англія	7	7	0	0	27-4	21
2. Хорватія	7	4	2	1	15-7	14
3. УКРАЇНА	6	3	2	1	9-6	11
4. Білорусь	6	3	0	3	15-10	9
5. Казахстан	7	1	0	6	7-22	3
6. Андорра	7	0	0	7	2-25	0

5 вересня — субота
Хорватія — Білорусь
УКРАЇНА — Андорра

ГРУПА 7

	І	В	Н	П	М	О
1. Сербія	7	6	0	1	15-5	18
2. Франція	6	4	1	1	8-6	13
3. Литва	7	3	0	4	6-6	9
4. Австрія	6	2	1	3	7-9	7
5. Румунія	6	2	1	3	7-10	7
6. Фарерські острови	6	0	1	5	1-8	1

5 вересня — субота
Франція — Румунія
Австрія — Фарерські острови

ГРУПА 8

	І	В	Н	П	М	О
1. Італія	6	4	2	0	9-3	14
2. Ірландія	7	3	4	0	8-5	13
3. Болгарія	6	1	5	0	6-4	8
4. Кіпр	6	1	2	3	6-9	5
5. Чорногорія	6	0	4	2	5-8	4
6. Грузія	7	0	3	4	4-9	3

5 вересня — субота
Грузія — Італія
Болгарія — Чорногорія
Кіпр — Ірландія

ГРУПА 9

	І	В	Н	П	М	О
1. Голландія	7	7	0	0	16-2	21
2. Македонія	6	2	1	3	4-7	7
3. Шотландія	6	2	1	3	4-10	7
4. Норвегія	6	1	3	2	6-5	6
5. Ісландія	7	1	1	5	6-12	4

5 вересня — субота
Шотландія — Македонія
Ісландія — Норвегія

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
В. В. БАНЯС
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025129.
Індекс 60994.

